

ארו ושרף הביאו לי חומר נוסף למפר המס השנים. עד עכשיו הוצא
על המס 11 אלף. נתתי לשרף עוד 3 אלפים. הוא שער שעד ההדפסה - ולא
עד בכלל - יעלה המס 25 אלפים.

- שאול בא להתרד. נוסע לחצי שנה בערך להו"ל. ספר ראשון של החגנה
- מחקו"מ ועד 1920 (כולל הגדודים, הל חי וירושלים אפריל 1920)
מוכן לדפוס. השני כתוב.

- בא במפתיע שלמה שסיר, איני יכול להמשיך במפעל האספלט. פלד מרגן
נגדו. לפתע מתאוס פוטר דב בלומנפלד - ולא ע"י ידיעה ישרה, אלא במכתב
ממזכיר למזכיר. שלמה מציע לחזמין אלי את בלומנפלד. לא נראה לי עלי לראות
תחילה את אסף. ביקשתי שלמה שישאר למחות עד ביקורי במפעל שיחול בעוד
שלושה שבועות.

15.2.54, יום ב'

מהחילים להתרבות האורחים יותר מדי. אחסול חיו אצלי זלמן ורחל -
הוא יוצא ביום ח' לארצ"ב, ותייה לנו וויכוח על ההסתדרות הציונית ועל
כנוס אנשי רוח, כאשר הצעתי לאבן ולחיים גרינברג.

זלמן רוצה בכנוס זה מטעם החסת' הציונית, אמרתי לו שלדעתי זה
נוטל ערכו של הכנוס. יש לדון על בעיות העם היהודי ועתידו בלי זיקה

לדעוה קדומות ול- *vested interests* . נציגי החסות

הציונית אינם מסוגלים לעיין בבעיות המחר בעינים מקורות. זלמן לא הסכים
כמוכן. מה לעשות, שאל, עם החסות הציונית. אמרתי לו לשמחתי אין זו דאגתי,
אבל ברור לי, שמחוץ לקבוצות קטנות (קומוניסטים ואנשי לסינג רוזנוולד)
ומכלי לחשוב האדישים - חרי כל היהודים הם ידידי מדינת ישראל. "הציונים"
אינם ציונים אלא ידיד מדינת ישראל, וקיום מסגרת "ציונית" כביכול רק
מפריעה לגיוסם ולארגונם הכולל של כל ידידי מדינת ישראל. לעומת זאת יש
צורך בארגון לא גדול - נאמני הציוניות, וסימנם שמחנכים בניהם הם לעברית
ולחלוציות. קיום קבוצות כאלה בארה"ב ישמיע יותר על היהדות מקיום הסתדרות
שהתרוקנה מתכנה. כמוכן שזלמן לא הסכים.

היום באו אצלי יוסף מילוא ואשחור, אחר כך שיטריה וישראל שוחט בלווי
אמריקנים (גולדשטיין מלוס אנג'לס). אחר כך בא אצלי נ. כר שלום; עבד
בסוכנות, גמר לפני 30 שנה מקוה ישראל, יש לו 5 ילדים, ארבעה גדולים
וילדה בת 6. החליט שעליו ליאחז בתקלאות ובא הנח. אמרתי לו שמכיוון שבא
לשאול בעצתי אני מיעץ לו ללכת לישוב הקלאי שיש בו ילדים. ענה - שהוא
בלתי מפלגתי, ולא יוכל ללכת למקום מפלגתי. בהמשך השיחה נברר שעוסק גם
. ודיבר עם מתי.